

Румънският парламент гласува близо един милион евро годишна помощ за румънски скит на Света гора

Румънският парламент гласува 960 000 евро годишна помощ за румънския скит „Св. Йоан Предтеча“ към Великата лавра на Света гора. Решението е взето с 258 гласа „за“ и 31 „против“. От 2007 г. досега румънският скит получаваше държавна помощ от 250 000 евро годишно, но от тази година сумата е увеличена почти четворно.

„Предвид историята на това място и значението му за румънския народ е необходимо румънската държава да предоставя редовна икономическа подкрепа за възстановяването и опазването на тези сгради“, заявяват в мотивацията си авторите на законпроекта. Те сравняват румънския скит с Парижката „Св. Богородица“, за чието поддържане френската държава отпускате по четири милиона евро годишно, а след пожара сумата нарасна многократно.

Скитът „Св. Йоан Предтеча“ е разположен на около 4 км. южно от Великата

лавра. Първоначално е бил килия (монашеска къща за няколко души монаси) на гръцки монаси от остров Хиос. Но тъй като румънски манастир не е имало никога на Атон, с подкрепата на влашките владетели по време на османското господство на Балканите тази килия е преобразувана в скит (тип малък манастир), за което е издаден и патриаршески сигилий (букв. “подпечатан документ”) през 1856 г. Скитът е населен с молдавски монаси и бързо се изгражда. Днес там живеят около двадесет и петима монаси с румънски или молдавски произход. Според неофициални източници тяхното число е доста по-голямо.

Централният храм е посветен на Кръщението на Иисус Христос, а най-известната му икона е „Св. Богородица Неръкотворна“.

Гласуваната от парламента сума ще се използва за поддръжка на четирите храма, параклисите, жилищните сгради, за рекламни материали и за живота на монасите.

На Света гора има още един румънски скит – „Св. Димитър“, известен също като „Лакоскит“ (т. е. скит в ниско място, в яма), който е в юрисдикцията на манастира „Св. Павел“. Този скит до средата на 11 в. е населяван от латиноезични монаси-бenedиктинци, но след отпадането на Западната църква при разрива от 1054 г. те напускат Атон. За няколко века манастирът е населяван от славяноезични монаси (сърби и българи), за което свидетелстват запазени славянски надписи. Но със засилването на молдовските княжества и тяхната парична помощ за Атон този скит постепенно е населен с монаси от Молдова. Започват през 19 в. и междуетнически напрежения на Света гора, но благодарение на молдовските владетели скитът запазва румъноезичната си традиция.